

Uchwała Nr XVI/299/12
Rady Miasta Gdyni
z 25 stycznia 2012 roku

nadania Medalu im. Eugeniusza Kwiatkowskiego „ZA WYBITNE ZASŁUGI
DLA GDYNI” – Medal Nr 46

Działając na podstawie § 11 Statutu Miasta Gdyni (MRMG Nr 27/04, poz. 223), Rada Miasta Gdyni uchwała, co następuje:

§ 1

Nadaje się Medal im. Eugeniusza Kwiatkowskiego „ZA WYBITNE ZASŁUGI DLA GDYNI” – Medal Nr 46 – panu Andrzejowi Kołodziejowi.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Gdyni

dr inż. Stanisław Szwabski

UZASADNIENIE

Urodził się 18 listopada 1959 r. w Zagórzku koło Sanoka. W 1977 przyjechał do Gdańska i został zatrudniony w Stoczni Gdańskiej im. Lenina jako monter. Kontynuował naukę w Technikum Budowy Okrętów, którego nie ukończył, gdyż został z niego wyrzucony za "działalność antypaństwową". W 1978 r. rozpoczął współpracę z Ruchem Obrony Praw Człowieka i Obywatela, który był w Gdańsku kierowany przez Tadeusza Szczudłowskiego. Podczas spotkań dyskusyjnych w domu lidera ROPCiO na Pomorzu, Kołodziej zetknął się z liderami Wolnych Związków Zawodowych Wybrzeża, między innymi z Bogdanem Borusewiczem i Andrzejem Gwiazdą.

Wstąpił do WZZ-ów, w których zajmował się drukowaniem niezależnego pisma "Robotnik Wybrzeża" oraz kolportażem prasy i wydawnictw drugoobiegowych na terenie Stoczni Gdańskiej. Pod koniec stycznia 1980 r. wraz z Anną Walentynowicz został wyrzucony z pracy w stoczni za to, iż próbował zorganizować strajk w obronie Lecha Wałęsy i innych pracowników zwolnionych z "Elektromontażu". 14 sierpnia został przyjęty do pracy w Stoczni Gdyńskiej im. Komuny Paryskiej. Następnego dnia został inicjatorem strajku i przewodniczącym Komitetu Strajkowego. Dzięki działalności w Wolnych Związkach Zawodowych wiedział, jaką należy obrać taktykę i jak pokierować strajkiem, żeby protest dał pozytywne efekty. Mimo bardzo młodego wieku, w odniesieniu sukcesu, jakim był strajk, i uzyskaniu poparcia wśród robotników pomogły mu żelazna konsekwencja, opanowanie oraz rozwaga.

Andrzej Kołodziej został także wiceprzewodniczącym Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Gdańsku i jednym z sygnatariuszy Porozumień Sierpniowych 31 sierpnia 1980 r.

W okresie karnawału Solidarności pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego NSZZ "Solidarność" w Gdańsku, w którym zajmował się budową regionalnych struktur związku. Swoją działalność związkową łączył z organizowaniem przerzutów materiałów propagandowych do Czechosłowacji. Dwa miesiące przed wprowadzeniem stanu wojennego próbował przekroczyć granicę polsko-czechosłowacką w celu spotkania z opozycjonistami z Karty 77. Parę dni później został aresztowany przez czechosłowackie Bezpieczeństwo Państwowe. W wyniku tego został w kwietniu 1982 r. skazany na dwadzieścia jeden miesięcy więzienia. Po odsiedzeniu całego wyroku został przekazany polskiej Służbie Bezpieczeństwa, która 20 lipca 1983 r. wypuściła go na wolność.

Andrzej Kołodziej nie porzucił działalności antykomunistycznej. Rozpoczął współpracę z podziemną Solidarnością i zajął się między innymi drukowaniem i budową struktur związku. W wyniku zbyt "pasywnej" polityki podziemnej Solidarności podjął działalność ze środowiskiem Joanny i Andrzeja Gwiazdów, drukując pismo "Poza układem"

Dzięki poznaniu Ewy Kubasiewicz zetknął się z "Solidarnością Walczącą", która w latach osiemdziesiątych była jedną z najważniejszych organizacji konspiracyjnej opozycji w skali kraju, działającą na rzecz obalenia systemu PRL.

Wiosną 1984 r. utworzył Oddział Trójmiasto "Solidarności Walczącej". W tym samym roku wziął udział w głodówce w kościele św. Anny w Gdańsku Oliwie w proteście przeciwko aresztowaniu i pobiciu Andrzeja Gwiazdy przez ZOMO oraz na znak solidarności z więźniami politycznymi. Rok później zostaje członkiem Komitetu Wykonawczego "SW", a w listopadzie 1987 r., po aresztowaniu Kornela Morawieckiego (przywódca "Solidarności Walczącej"), staje się jej przewodniczącym.

W styczniu 1988 r. zostaje aresztowany przez SB i oskarżony o działalność terrorystyczną. Dzięki mediacji episkopatu Polski, władze skłoniły jego i Morawieckiego do wyjazdu na leczenie do Włoch, oznajmiając, iż Kołodziej jest chory na raka.

W 1990 r. Andrzej Kołodziej powrócił do kraju. W latach 1998-2002 pełnił funkcję przewodniczącego Rady Osiedla w rodzinnym Wielopolu, potem wrócił na Wybrzeże. Obecnie mieszka w Gdyni. W 2000 r. Rada Miasta Gdańska nadała Kołodziejowi tytuł Honorowego Obywatela Miasta Gdańska. Jest także Honorowym Obywatелеm Miasta Zagórz, a w 2006 r. został przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2008 r. została wydana książka "Gdyńscy komunardzi. Sierpień 1980 w Stoczni Gdynia", której jest autorem.

Projekt wnosi na sesję 25 stycznia Komisja Statutowa.

Przewodniczący Komisji

Andrzej Kieszek